

VŠUDYPŘÍTOMNÝ VLIV PLANET - ASTROTERAPIE

Karel Funk

PLANETY MLUVÍ - ASTROTERAPIE

Motto: BOŽÍ RUKA ZVEDÁ K ZEMI SKLONĚNÉ HLAVY LIDSKÝCH OTROKŮ HMOTY KE HVĚZDÁM A ROZŠÍRUJE JEJICH HRUŽ K NÁDECHU SVOBODY A PRAVDY

Poznejme všudypřítomný vliv planet. Prosvítá všude kolem nás i v nás. Každá planeta je ovládána určitou boží silou, která ji stvořila, dává jí charakteristiku a přemáhá i její negativní vlivy. Tato síla je ovládána „vládcem“ planety - jejím archandělem. To, co na nás působí, však není ono viditelné astronomické těleso, ale duchovní úroveň, sféra. Hmotná planeta je pouze jejím fyzickým projevem. Týden tedy obráží sedm prasil, které pulsují naším pozemským světem. Pro nás se projevují nejen ve vlivech sedmi základních těles, ale i v sedmi kovech, sedmi tónech oktávy (viz například už v Řecku - sedm tónů rozezpívané lry Orfeovy), v sedmi barvách duhy, sedmi životních centrech astrálního a éterického těla (ve východní mystice zvaných čakry, v křesťanské mystice psala např. sv. Terezie o sedmi hradech nitra, nebo viz též biblický sedmidílný Jákobův žebřík), dokonce i v sedmi trpaslících či v pohádce Boženy Němcové Sedmero krkavců. Ba i rčení, že je někdo "v sedmém nebi" kdysi vzniklo ze znalosti sedmi astrálních sfér. Písmo hovoří o sedmi dnech tvoření, přičemž konkrétní výklad těchto sedmi kosmických dnů podala teprve esoterika posledních tří staletí.

Karel IV. na sebe nechával v Kapli svatě Kateřiny patřit tváře sedmi zemských patronů. Nechal si zde zobrazit svatého Václava, svatou Ludmilu, svatě Cyrila a Metoděje, svatého Víta, Prokopa a Vojtěcha. Kdybychom podleli pokušení esoterického výkladu (a nevím, že by se o to dosud někdo pokusil), naskýtalo by se přiřazení jednotlivých světců k povaze planet. Náš král nečinil nic bez hlubších pohnutek a znal astrologii i hermetismus, tedy jistě nevybral náhodně ani tyto světce. Můžeme zde odvodit, že ze srdce všech karlístejných modliteben, jak je tato kaple nazývána, pulsuje snad dosud do aury našeho národa těchto sedm základních planetárních vlivů, které zde Karel magicky upevnil. Začneme Sluncem: zastupuje ho zde svatý Václav, který u nás rozšířil zvěst o slunečním bohu – Kristu. Václav byl v centru Karlovy pozornosti a stál u zrodu naší státnosti i křesťanské oběti; věrozvěst je pod merkuriánským vlivem poslů slunečních zvěstí a osvěty; jediná žena-světec, Ludmila, laskala něžně své okolí vlivem jediné planety ženského rodu – Venuše; vznětlivý a zrzavý svatý Vít byl zjevně marsický typ... atd.

Proč je v Písmu popsáno sedm bolestných situací, kterými prošla Ježíšova matka? Má to hluboký smysl. Původní pojetí uctívání Panny Marie Sedmiboletné nemělo znamenat jen snahu hroužit se do jejích bolestí a litovat ji k uctění její památky, ale hlavně čerpat posilu z její lásky, kterou překonáním těchto utrpení vyzářila. Všechny naše ctnosti, nectnosti i bolesti pocházejí původně ze sil sedmi základních planet. Nejpokročilejší ženská bytost Země, nazvaná Marií, učinila pro lidstvo cosi zlomově významného. Každá z jejích sedmi bolestí měla povahu negativního působení některé planety. Tím, že všemi těmito bolestmi ve své čisté a Bohem naplněné duši postupně prošla, prožila je a proměnila v lásku, zanechala zde živou posilující stopu všem dalším duším. Síla její lásky je může znovu a znovu podpírat. Pokud si Marii nespojujeme s kýčovitě uvzdychaným, ale vyprázdňeným katolickým obrazem, můžeme čerpat tuto její lásku a pomoc. Maria jako první v lidstvu překonala svou

mohutnou duší pro všechna budoucí pokolení všechny bolesti, celou jejich sedmiplanetární škálu. Přesněji řečeno - zanechala nám v zemské auře tuto možnost. Pokud o možnosti této pomoci plně víme až do hloubi nitra, pak její nebeská duše může pomáhat každému, kdo se ve svém vývoji touží potýkat se svým zlem i utrpením a cítí se k tomu někdy slabý. Jaká škoda, že církve tento hlavní smysl mariánství zprofanovala a zastřela. Bytost Marie není vlastnictvím církve. Jakožto nositelka kosmického ženství prostupuje celý kosmos i sféru Země a může se sklánět až k našim duším. Dávný tvůrce například dominantní mozaiky Madony na hostýnské bazilice zde nechal z obrazu na zem proudit paprsky, které jsou nám vysílány ke spalování negací všech sedmi planet, jimiž mohou být poznamenána naše nitra. Jsou to blesky, které vyšlehují k nám dolů, jako by vystřelovaly mocné obrodné síly tvůrčího božího Slova, Loga, které spaluje vše nízké jako posvátný oheň. Toto zobrazení je symbolickým poukazem, že tyto síly mohou spálit i naše negace, které jsou příčinou tolika neduhů duševních a tím i tělesných.

Vlivy planetárních úrovní jsou nám trvale k dispozici. Tyto duchovní síly, které působí v atmosféře Země v jednotlivých dnech týdne podle působnosti jednotlivých planetárních sfér, si lze pravidelným cvičením postupně stále zřetelněji uvědomovat. Po určitém zcitlivění pak můžeme časem rozeznávat, že každý den má jiné celkové „zabarvení“, jinou náladu a proto i jinou nabídku vstřebávání duchovních ochranných resp. pomocných sil či přemáhání sil jim protilehlých. Jako by i vzduch kolem nás a do nás vstupující měl určitou charakteristickou kvalitu, každý den v týdnu jinou. Meditační či modlitební stavy, které jsme zažívali včera, nám dnes možná nejdou vyvolat. Jedním z důvodů - ale nemusí to být ten hlavní - je tedy i odlišné astrální naladění jiného dne. Lze rovněž říci, že jsou to skryté tvůrčí přírodní síly, jejichž působení i souvztažnosti kdysi lidstvo vnímalo. Důkazem toho jsou názvy jednotlivých dnů v angličtině, němčině i některých jiných řečech, které poukazují na planety, vládnoucí každému dni týdne. Jaké štěstí, že se v sedmdesátých letech minulého století nepodařilo tupým technokratům a statistikům prosadit desetidenní celek namísto týdne (lépe by se jim plánovalo a vykazovalo), podobně jako se pokoušeli pragmaticky prosadit pevné datum Velikonoc.

Naši předkové toto působení znali. Není důvod, proč bychom i my nemohli vyvíjet tutéž snahu o postupné vnikání do těchto skrytých proudů. Ne ze zvědavosti, ale z lásky ke světovému zřízení a pro vědomé začlenění se do něho. Možná to někteří z nás činí i bezděčně, byť v malém. Kdo by třeba nevyčítal podobnost sváteční nedělní nálady se sluníčkem a po určitém studiu či zrání i se slunečním Bohem - Kristem či archandělem Michaellem, který souvisí se Sluncem a je - jak praví zasvěcenec - tváří Kristovou. Tyto meditace nás tedy mohou uvést do spojení s tajnými silami přírody, které nás obklopují, pronikají a, aniž to možná zatím víme, ovlivňují zpoza závoje viditelné přírody. Vždyť jsou to vlastně planetární archetypy, které máme latentně i ve svém nitru. Planetární zřízení má na člověka velký vliv i v době spánku a stavů po smrti. Každou noc v době hlubokého spánku prochází naše astrální tělo a Já částí planetárního světa, neboť každá planeta má své astrální tělo, kterým je její vlastní astrální úroveň určitého povahového zabarvení, určité hodnoty, vlivů i souvztažností k životu zemskému. Toto silové působení není totožné pouze s fyzickým tělesem planety, ale rozprostírá se po celém oběžném kruhu uvnitř sluneční soustavy. Prvním krůčkem k praktickému prožití či vstřebání poznatků astrologie se může stát i zcitlivění se na tyto vlivy. Není samoúčelné, nýbrž může mít užitek pro hlubší vyplnění našeho úkolu na zemi. Tím není co nejrychlejší únik do vzdáleného „duchovna“, ale praktická denní aplikace duchovních, mravních a charakterových kvalit do našeho života v hlubině hmoty, v zemské škole.

Částečným osvojením si povahy těchto vlivů si můžeme sami vyhledávat, jaká kombinace těchto sil ovládá naši povahu a nálady (i když, samozřejmě, se toto působení kombinuje resp. usměrňuje působením zodiaku). Pohrajme si i vycit'ováním povahy té které planety v jí souvztažném kovu, obilovině či stromu.

Opravdovou prací na sobě, proměnou nižších substancí našich těl ve vyšší lze dosáhnout i výrazného ulehčení posmrtné kámaloky. Na zemi prokonaná očista má podstatně větší a trvalejší cenu, protože to, co vědomě vstřebáme, se přenáší do dalších životů. Esence získaných čistých sil a schopností bude v příštím vtělení působit mocněji než předsevzetí, která jsme si umínili v kámaloce. To, co jsme vědomě zpracovali a regenerovali v zemském životě, si přenášíme dál jako kauzální zárodek. Tak pro nás ztrácí kámaloka svoji nejhorší tíhu, podaří-li se nám ještě zde pravdivě analyzovat, postihnout, rozvolnit a zušlechtit co nejvíce nastřádaných povahových nánosů. Zcitlivěním na astrální vlivy v denním životě nahlédneme a jednou snad prožijeme radostné znění posvátného planetárního souzvuku nad světem i v nás. Planety zní, hřmí, duní, hymnicky jásají i jemně a intimně šeptají či líbezně hladí v nesčetných kombinacích nálad, vzestupných možností i karmických sítí. Tak v této harmonii zvedá postupně boží ruka k zemi skloněné hlavy lidských otroků hmoty ke hvězdám a rozšiřuje jejich hrud' nepoznanou volností mysticky znovuzrozených božích dcer a synů, aby je jednou přimkla ke své domovské hrudi.

Podle poznatků duchovní vědy si proto postupně projdeme duchovní obsahy, kterými nás mohou prostupovat vlivy jednotlivých dnů týdne. Začneme nedělí, protože jejím vládcem je Slunce, od kterého se v našem planetárním systému vše odvozuje. Snad i proto považují některé národy neděli za počátek týdne.

NEDĚLE - SLUNCE - archanděl Michael (kov zlato, obilovina pšenice, strom jasan)

Sluneční síly životní harmonie a lásky harmonizují duši svátečními nedělními vlivy. Otevíráme-li se jim pravidelně, vycítíme znenáhla jejich následující působení. Prozařují v astrálním (cítivém, pocitovém) těle svou aktivní čistotou sirné proudy pudové vášnivosti a chtivosti. Budí nadšení pro pravou krásu a dobro i životní moudrost a rozvahu. V neděli se snáze vnímá Kristova obrozující moc a síla, která jedinečně doopravdy řeší naše osudové problémy. Impulsy k činům se proto tento den snáze čerpají z vyšších mravních úrovní. Nitro se snáze harmonizuje s kosmickým Řádem. Mohli bychom vidět asociaci vrcholných slunečních nedělních sil se Sahasarou, tedy nejvyšším, tzv. korunním lotosem na temenu hlavy, kde po příslušném mystickém vývoji dochází k významnému prožitku, k tzv. mystické svatbě (u jogínů splynutí vyzvednuté ženské energie Šakti s Absolutnem, v křesťanské mystice se moudrostí očištěná duše, Panna Sofia, zasubuje Kristu).

Archanděl Michael prostupuje lidská nitra, která se mu otevřou, hořící tvořivou vůlí dobra, moudrosti a lásky i sebeobětavé touhy proniknout ke skutečné pravdě za každou cenu a nebát se oběti za její poznání, nalezení a obhájení. Na určitém stupni vývoje dává člověku mystické brnění svatográlských rytířů, prožívajících samu podstatu svatého Grálu. Archanděl Michael dal neosobní odvalu a statečnost Janě z Arku i Janu Husovi a dalším, které doprovázel na hranici, zastíraje je svou aurou svaté neohroženosti, odpouštějící nepřátelům, ale stojící za pravdou. I nám může dávat odvalu v našich malých i větších denních zkouškách. Pomáhá však jen tam, kde bojujeme beze zloby, prospěchářství, ješitnosti.

Negativním nedělním protipólem je pýcha, která pronikla skrze myšlení a cítění až do lidského já.

Pro plnější prožití kladných nedělních proudů je dobré dodržovat tyto pokyny Rudolfa Steinera:

Všechno bezmyšlenkovité jednání,

bezvýznamnou, bezcennou činnost

musíme odstranit, vymýtit z duše.

Ke všemu svému jednání musíme mít dobře uvážené a promyšlené důvody a měli bychom zanechat všeho, k čemu nás nějaký významný, dobře uvážený důvod nenutí. Musíme si osvojit správný úsudek, jenž je úplně nezávislý na jakékoliv sympatii nebo antipatii.

Meditace: Kristus - Světlo světa. „Já jsem s vámi až do skonání světa.“

PONDĚLÍ - MĚSÍC - archanděl Gabriel (kov stříbro, obilovina rýže, stromy topol, vrba či třešeň)

Pondělní lunární vlivy napomáhají rozvoji intuitivního chápání ženským duchovním aspektem. Dynamizují sebeočistné touhy, kterým dodávají i vytrvalost, vedoucí k výsledkům. Zpřehledňují a krystalizují naše vnitřní pochody, myšlenky, city, vyjadřování pod zorným úhlem etiky a nevinnosti. Tím se naše povaha snáze zbavuje osobnostní zahrocenosti a hran výbojnosti a nabývá zednářské zakulacenosti (jejich duchovním ideálem byla koule, útvar bez hran), samozřejmě že za vynaložení určitého úsilí.

Kladné měsíční síly mají nejbliže k mariánství liliové čistoty archanděla Gabriela. Z toho se lze učit rozeznávat časné od věčného, i věleňovat věčné do časného, zemského. V pondělí se dá snáze prožít Boží všudypřítomnost a jednota duchovní a zemské úrovně. Daří se dobře kombinovat obojí způsob meditace - do hlubin nitra i do nebeských dálek světové moudrosti. To napomáhá včlenit si tvůrčí schopnosti, které jako živá voda dávají našemu životu lehkost i cestu k řešení problémů, neuchopujeme-li je jen svým nižším já. Inspirací nám může být i poslech Beethovenovy Sonáty měsíčního svitu. I když byl tento název připojen až po autorově smrti, je skladba výsledkem jeho mystického vnoru do této sféry.

Archanděl Gabriel prozařuje naše city čistotou lásky, může zčišťovat i prožitky naší sexuality a napomáhat snaze o zanechání takového zabarvení sexuálního vzrušení, které je sobecké, lepkavé, chlípné či agresivní. Napomáhá sebekontrolu proti bezuzdné impulsivnosti a

nepřirozenému ukájení sexuálního pudu. Pomáhá též úsilí zbavit se mediumity jakožto atavismu. Pondělní mariánské proudy lze chápat jak v aspektu duševního panenství (neposkvrněnost hrubostí, nízkostí, smyslností či chtivostí sobectví a materialismu, nelpění na libém apod.), i v aspektu mateřství (obětavost, něha, píle, péče, jemnost úsudku).

Z Gabrielovy něhyplné milosrdné lásky můžeme čerpat posvěcení a požehnání k sebeobzobování z Ducha božího i z impulsu kosmicko-zemské Panny, zastoupené kdysi bytostí jménem Maria. Každá duše má možnost se svou láskou s duší Marie spojit. Když to alespoň občas dokáže, nemá se už napořád čeho bát. Zasvěcenci popisují Gabrielův výraz jako zářící měkkou lunárně svítící bělost. V imaginačním vnímání se z hlubin šedavých mraků vynořuje jeho milostný obličej v neskonale něze a milostnosti, v panenské kráse Madony. Jeho bezmeznou něhu vyjádřil inspirovaným obrazem Leonardo, později i Jan Zrzavý. Archandělův posvěcující a žehnající pohled, tiše hořící měsíčním magickým jasem, rozechvívá nitro mateřskou láskou a něhou. Tiše soustředěný pohled, kterým vylévá své kosmické síly, probouzí i ruch tajemného života přírodních magických sil. Zemské vrstvy tak vsávají poselství míru a vykoupění. Jeho hlava je ozářena jako luna v úplňku a obklopena výtrysky dýmavých světél, které na ní tvoří korunu ze sedmi základních kosmických tvůrčích sil.

Zatímco v předkřesťanských kulturách a zasvěceních dominovalo úsilí o rozpuštění, vymazání duše a svět byl považován za nepodstatnou máju, iluzi, vyvíjí se dnešní duchovně usilující člověk právě silami své duše. Ponechává si je, ale produhovňuje je. Či lépe – zkvalitňuje je. Dnešní duše se nerozpouští v duchu, ale musí se učit správně jednat a zhodnocovat se dalšími a dalšími kvalitami. Od dob Krista je naše duše mateřským lůnem, z něhož se zrodí uvědomění duchovního Já. Archanděl Gabriel jako pomocník lidstva u nás stojí v těžkých chvílích bojů s nižším lidstvím. Jako neslyšný Rádce a Utěšitel nám v klidu ukazuje cestu k čistotě. Činí to tak prostě a samozřejmě, jako by byl zapražen do lehounkých stříbrných sáněk, kterými by nás neslyšně vezl po tvrdém jiskřícím sněhu hvězdnatou nocí k jeskyňce s kolébkou spícího jezulátka, které jsme měli o Vánocích v tichém pokleku přitisknout na své duchovní srdce.

V pondělí je dobré se hlídat před podléháním šalebným hlasům nižších měsíčních inspirací, nabízejících prožívání nečistého umění a svádějících k zastírání nedostatků a předstírání ctností, které dosud nemáme.

R. Steiner doporučuje toto „cvičení správného slova“: Z úst těch, kdož usilují o vyšší vývoj, má při rozmluvě vycházet vždy jen to, co má význam a smysl. Všechno zbytečné, bezvýznamné mluvení je v tomto smyslu škodlivé. Tím ovšem není řečeno, že bychom se měli stranit styku s lidmi. Právě v tomto styku a rozmluvě s jinými lidmi by se naše mluva měla postupně vyvíjet v něco významného. Proto bděle a rozmyslně kontrolujeme obsah řeči a uvažujeme předem o slovech, než je vyslovíme.

Meditace: Archanděl Gabriel mi vdechuje sněžnou nevinost duše i jejího projevu.

ÚTERÝ - MARS - archanděl Samael, též Samiel (kov železo, obilovina oves, strom dub)

Nejstarší bojovník Mars obsahuje široké spektrum sil a záleží na člověku, co z nich si vybere: svádí nejen k boji agresivnímu, ale dává i energii a průraznost boje se zemí, byť by se skrývalo v nás samých. Marsické síly Samaelovy nebyly využívány jen k černé magii (viz např. Weberův Čarostřelec); Samael je rovněž vládcem imaginárního nebeského vojska svatých ochranných mocností. Ty nám mohou, vzýváme-li je, přispět v čistém boji proti agresivitě, hrubosti a řevnivosti.

Úterní vlny Marsu pomáhají probouzet a používat tvořivé pracovní impulsy a nápady, vynalézavost k dobrému a inteligentnímu zvládnutí zemské i duchovní práce, i tvůrčí, hluboce pronikající chápání umění, vědy a principů duchovního pokroku. Dávají i železnou vůli sebevlády a sebekázně a sílu zdynamizování nitra k přerodu a k odvaze jít za pravdou. Učí trpělivosti ve snášení životních překážek.

Proti snazšímu propadání bojovnosti a zlobě i hrubému prožívání sexu lze v úterý silněji vstřebávat cenné marsické dary jako jasnou mysl, odvahu a razanci ke správným činům, přímost, pevnost, statečnost, ale i životní sílu a odolnost vůči karmě, abychom snáze snášeli její tíži. Lze čerpat i nápady a posilu k zajištění zemské existence a k vytrvalému a svědomitému konání denních povinností, které jsou Bohem nám daným životním údělem. V duchovní oblasti můžeme čerpat průbojnost „božích uchvatitelů“ v pronikání ke Království nebeskému.

Je však nutné dávat si pozor na hněv, prchlivost, žárlivost, přenáhlenost, nerozváženost, bezohledné uplatňování vlastního mínění a záměrů, překřikování druhých, kletby a podobně.

Steinerův pokyn: Veškeré naše činy, naše jednání nesmí zasahovat rušivě do života jiných lidí. Podněcuje-li nás naše svědomí k jednání, musíme pečlivě uvážit, jak bychom na základě tohoto podnětu mohli účinně pracovat pro blaho celku, pro trvalé štěstí našich bližních, pro věčné hodnoty. Všude tam, kde jednáme z vlastní iniciativy, bychom měli vždy předem co nejpresněji rozmyslet způsob svého jednání, což můžeme pak nazvat správným činem.

Meditace: Kristus - Pán nebeských sil na zemi.

STŘEDA - MERKUR - archanděl Rafael (rtuť, obilovina žito, strom jasan - shodně jako v neděli)

Merkur jako posel slunečních sil Kristových a zvěstovatel jeho lásky (je Slunci i astronomicky nejblíže) nás může prodchnout mocí mravních hodnot Kristusovské lásky ale i správným úsudkem, inteligencí, sebekontrolou a schopností osvěty. Z mentální úrovně merkurské inteligence lze čerpat posilu pro upevnění a ochranu pravých přátelských vztahů a smysl pro oběť a spravedlnost v přátelství, aby bylo postaveno na pevných mravních hodnotách, které je činí otevřeným vůči všelidským hodnotám, nikoliv sobecky uzavřeným spolením se.

Je třeba ovládat svody k chybnému použití řeči: ke lži, pochlebování, věrolomnosti, prázdným konvenčním hovorům, hádavosti, pomluvám, obviňování druhých, překřikování, demagogii apod.

Archanděl Rafael je nazýván kosmickým léčitелеm, uzdravovatelem silami Krista. Je zároveň archandělem, iniciujícím jarní rozkvet a vibrace sil znovuzrozeného života a vzkříšení přírody i lidských nitř. Proto i rány fyzického těla se zjara pod jeho vlivem lépe hojí. Rafael nám pomáhá rozpouštět naše povahové ztvrdliny tak jako po tuhé zimě přichází proteplení a projasnění. Probouzí v našich nitřech mystické teplo a rozpouštěním ledu našeho sobectví a mentální zatuhlosti léčí od kornatění a vápenatění, které povstává materialistickou životní strnulostí.

Oproti negativnímu vlivu prospěchářství lze ve středu snáze usilovat o plnění následujících pokynů, sestavených R. Steinerem:

- snažit se žít přirozeně, přiměřeně přírodě i duchu
- nevyžívat se zbytečně v malichernostech a neplodném konání
- zanechat všeho, co vnáší do našeho života neklid a uspěchanost
- nebýt na jedné straně ukvapenými, na druhé straně však také pohodlnými nebo lenivými
- považovat život za prostředek k práci pro vyšší vývoj a podle toho se snažit jednat.

Meditace: Kristus - lékař světa.

ČTVRTEK - JUPITER - archanděl Sachiel, též Zétachiel (kov cín, obilovina ječmen, strom javor)

Síly, převládající v atmosféře tohoto dne, jednak stahují do ctižádosti a malomyslnosti, na druhé straně přinášejí smysl pro spravedlnost a rovnováhu pravé moudrosti a lásky, nutné k uváženému jednání ve světě. Je to budhická úroveň, která nabízí člověku lepší možnost přiblížení se božímu gravitačnímu poli právě v rovnováze lásky a moudrosti. K tomu je dobré si uvědomit, že co dělá člověka člověkem (či chcete-li duchovním člověkem), je jeho lidská hodnota na zemi, velikost jeho ducha, jeho konání zde v denním životě, nikoliv okultní či tzv. „duchovní“ schopnosti a síly jako jasnovid či jiná senzibilita, ani tzv. rozšířené vědomí, docílené použitím jakýchkoliv „urychlovačů“ domnělého osobnostního vývoje. Zájemcům je dnes často různými návody, metodami či figly slibován snadný, bezstarostný postup a zcela bývá zapomenut jeho základní předpoklad - že bez vlastní trvalé a poctivé snahy o osobnostní růst k žádnému dalšímu krůčku na žebříčku kvality lidství nikdy nedojde. (Pojem osobnostního růstu paradoxně znamená ubývání ega - naše nižší já se musí umenšovat a duchovní, propracované Já růst.)

Jupiter bývá zván Zákonodárcem, ve védské astrologii byl bůh Jupiter "guruem" ostatních bohů. Jeho monumentální vliv je kosmickým oceánem energie. Tak jako se tato největší planeta důstojně i radostně valí kosmem, i my můžeme nadechnout do duše jupiterskou velkolepost. Jeho mohutnou jásavost a jiskření nejčistší energie dokonale vyjádřil i Mozart v symfonii č. 40, nazvané později Jupiter. Těmito čtvrtěnými proudy je podpořena snaha o přetavení, přeměnu nižších substancí naší povahy ve vyšší a čistší. Můžeme silněji než v jiných dnech působit jak myšlenkou, tak činem na rozehrání srdcí, ztuhlých ledem egoismu i bolestmi životních ran, i na prozáření a prosycení zemské aury silami neosobní lásky, krásy,

dobra a nesmrtnosti duchovního života, aby inspirovaly lidstvo k probuzení, povznesení, očistě či pravé modlitbě. Pro tyto rysy býval Jupiter planetou vladařskou - v dobách, kdy panovník býval zároveň zasvěcencem. (Podle R. Steinera byl posledním zasvěcencem na panovnickém trůnu Karel IV.)

Pokyny: Nepokoušejme se pracovat nad své síly, ale také nezanedbávejme nic, na co naše schopnosti a síly stačí.

Meditace: Kristus - kněz světa.

PÁTEK - VENUŠE - archanděl Anael (kov měď, obilovina proso, stromy bříza, lípa)

Jedině čistá láska probouzí spolehlivým a přirozeným způsobem jasnovid. Dává Světlo na duchovní cestu a oheň duchovního nadšení jako nevysychající životní elixír, který udržuje v duchovně usilujícím člověku jeho čisté pohnutky a ještě mu dává sílu, aby svou láskou ozařoval okolí. Laskavá a něžná venušská síla napomáhá rozvoji uměleckých schopností a čistému náboženskému zanícení. Básnický byla Venuše nazvána hvězdou svítání duší. V záporném vlivu naopak sklouzává do náboženské bigotnosti a sektářství, ale i do požitkářství, rozkošnictví a sexuálních zvráceností. Čisté venušské proudy osvěžují jarním rozpukem života a rozněčují nitro pro toleranci lásky. V pátek můžeme proto snáze probouzet lásku k Bohu i touhu po čisté kráse a dobru. Lze i lehčeji navazovat mentální spojení se zesnulými (pozor - nikoliv je plačtivě a chtivě či ze zvědavosti strhávat; musí to být klidné a v lásce). Protože Venuše souvisí s Váhou, snáze se v pátek obnovuje duševní, duchovní a tělesná rovnováha, která je základem zdraví. Tento den je proto příznivý pro čerpání srdcem impulsů tolerance, ústupnosti a shovívavosti, ale i sférické hudby a sférické harmonie.

Z Anaelova vlivu lze vnímat jeho dětskou čistotu, která dýchá jako lotosový květ okouzující vůni nevin. Dává nadšení pro půvab a krásu čistoty a pel dětské bezprostřednosti a prostoty.

Pokyny:

- ustavičná snaha naučit se co nejvíce z každodenního života
- nic nemá nepozorovaně přejít kolem nás, co by se nám nestalo podnětem ke shromažďování zkušeností pro život
- uděláme-li něco nesprávného nebo nedokonalého, musí se nám to stát pobídkou, abychom to později provedli správně
- také z jednání jiných lidí bychom se měli učit, nesmíme však na lidi pohlížet bez lásky, i když je jejich jednání nesprávné

Meditace: Kristus - Láska.

SOBOTA - SATURN - archanděl Cassiel - Kasiel (kov olovo, obilovina kukuřice, stromy jedle, buk)

Saturn, jehož vliv je nejsilnější v sobotu (sférický dech každé planety lze však slaběji vnímat i v jiných dnech) umožňuje soustředění k vědomému vstupu do posvátného ticha záhrobních říší, kde lze přijímat hluboké duchovní Poznání sférické harmonie. Tím lze čerpat síly k udržení harmonie i za pohnutých životních okolností a dramatických zvrátů, i pro každodenní ztišení a vyčistění nitra od vznětlivosti i nevázané bujarosti či neukázněného temperamentu. To člověka uschopňuje k hluboké koncentraci a meditaci, která hojivým Tichem prostupuje, propracovává a rozzařuje naše duchovní Já, tlumí var lidské krve (nižší astralitu), učí naslouchat druhým klidně a mlčenlivě, rozlišovat podstatné od nepodstatného z hlediska správného vývoje, pomíjívé od věčného, pravdu od pouhého mínění.

Boží milost v sobotu pocíťovaná má tichý, posvátný, vznešený příděch, který rozpouští animalitu i těkavou materiální aktivitu povrchních světských libostí i starostí a může tím odkrýt nirvánický Prazáklad našeho vědomí. Sobota je příznivá k získávání nadhledu vůči našemu osudu.

Pokyny: Tomu, kdo touží co nejvíce integrovat princip Saturna do své osobnosti, radí T. Dethlefsen mj. na určité období vyloučit veškeré expanzivní snahy, vyhýbat se takové společnosti, kde se necháváme nekontrolovaně unášet libostí, a vůbec všemu, co je spojeno s rozptýlením, zábavou a nadbytkem. Svou místnost si vybavit jen tím nejnútnejším a nejjednodušším. Vyhýbat se bohaté stravě, poslouchat vážnou, klasickou hudbu, dbát na pořádek ve všem, co děláme, snažit se, aby nejrůznější oblasti našeho života nabyly nové struktury, naučit se poznávat klid a samotu a vážit si jich, a podobně. Toto vše je samozřejmě jen jedním stavebním kamenem naší povahy a tyto praktiky jsou doporučeny dotud, dokud člověk nepozná, neporozumí a nepřijme "boha Saturna". Ten v něm zanechá neocenitelný účinek i na období či situace, kdy je člověk postaven do opačných okolností a situací rozptylujících, hektických, expresivních, svádějících, vzrušujících. Saturnský princip omezení, ztišení, nicnechtění, osamocení, ticha, po čase cvičení totiž nečekaně a neocenitelně obohatí celý náš život a staneme se zralejšími pro nové dimenze skutečnosti. Dostoupíme-li hlubiny pravého Ticha a vzdání se všeho, získáme-li skromnost, nenáročnost a umění vzdávat se libého a přijímat i obtíže, objeví se nám pak v novém, čirém světle i nezkalené štěstí a my si po saturnské očištné lázni zavýskneme jako děti radostí ze života. Poznáme pak, že pravá radost nepotřebuje zevní příčiny a že to, co jsme dříve měli za radost, byla pouhá plytká a iluzorní zábava. Život se nám pak stane pestřejším, hlubším a bohatším. Jen naučíme-li se být dokonale sami, naučíme se pak být i lépe s druhými a pro druhé, staneme se jejich duševní a duchovní potravou. Jen z pólu klidu, ticha a vzdání se oceníme pól radosti a plnosti života. Většinou se však jen polovičatě potácíme ve vnitřně nedořešeném chtění libosti, smýkáni pak ranami nelibosti. To vyléčí osvojení si saturnského bdělého klidu. Je to pouhý princip či archetyp, nalezneme ho obsažený v téměř všech pravých učeních, aniž by nutně musela být řeč o planetě Saturn.

Vhodná sobotní meditace: Kristus svítí ve světě zesnulých.